

รวมประสบการณ์จากการท่องเที่ยวเงินล้าน

และ

ผลแห่งการปฏิบัติจริง

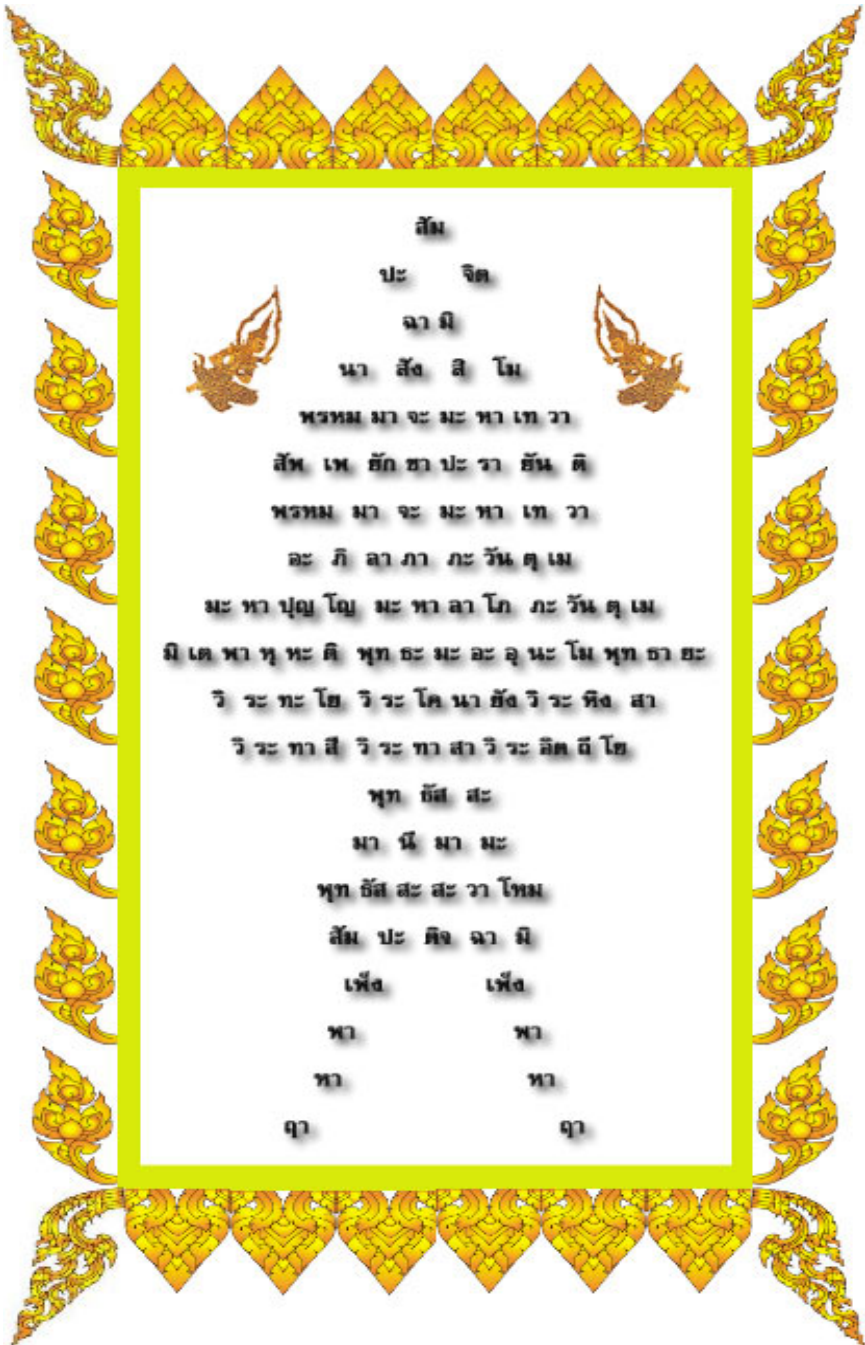
พระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบางนมโค อยุธยา

หลวงพ่อพระราชพรหมยาน (หลวงพ่อดำ) วัดท่าซุง อุทัยธานี

พระอาจารย์เล็ก สุธรรมปัญโญ วัดท่าขนุน กาญจนบุรี

นายประยงค์ ตั้งตรงจิตร

และประสบการณ์จากหลายๆ ท่านในเว็บพลังจิต <http://www.palungjit.com>

คาถาเงินล้าน

นะโม ตัสสะภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ

(ตั้งนะโม ๓จบ)

สัมปะจิตจามิ

นาสังสิโม

พรหมมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ (คาถาปัดอุปสรรค)

พรหมมา จะ มหาเทวา อภิลักขา ภะวันตุ เม (คาถาเงินแสน)

มหาปัญโญ มหาลาโภ ภะวันตุ เม (คาถาลาภไม่ขาดสาย)

มิเตพาหะติ (คาถาเงินล้าน)

พุทธมะอะอุ นะโมพุทธายะ

วิระหะโย วิระโคณายัง วิระหิงสา วิระหาสี วิระหาสา วิระอิตถิโย

พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม (คาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า)

สัมปะติจจามิ (คาถาเร่งลาภให้ได้เร็วขึ้น)

เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤา ฤา (คาถามหาลาภ)

(บูชา ๙ จบตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด)
พระราชพรหมยาน (หลวงพ่อกุญชรินทร์)
วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี

หลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง อุทัยธานี

ก่อนที่อยู่วัดท่าซุงนะ ฉันอยู่กระต๊อบเงินร้อยก็หายากสำหรับเงินทำบุญศาลาวิระหะโย ก็ทำเรื่อยๆ ไป ต่อมาท่านก็มาหาบอกว่าศาลาบทนั้นที่เขาทำพระวัดพนัญเชิง องค์แรกมีเจ้าอาวาสองค์แรกท่านไปนั่งกรรมฐาน และเสกด้วยศาลาบทนี้ สามปีท่านให้ดูตัวอย่างวัดพนัญเชิงเงินขาดไหม ฉันก็ทำตามเรื่อย

มาอีกปีหนึ่งกำลังบวชสรอง ท่านบอกว่า "ศาลาบทนี้เป็นศาลาเงินแสนนะ" ก็ใช้ศาลาบทนั้นมา ประมาณครึ่งปีคนมาทอดกฐินผ้าป่าได้เงินเป็นแสน นี่เห็นชัดเจนแล้วต่อมาอีกปีหนึ่งท่านบอกว่า.... "ศาลาบทนี้เป็นศาลาเงินล้านนะ".... ให้ว่าต่อเนื่องกันไปแล้วไปลง "ศาลาวิระหะโย" ต่อมาก็จริงๆ เพราะปี 27 ก็ใช้เงินล้านเป็นเดือนซึ่งใช้อย่างนี้เราก็คิดไม่ออกต้องค่อยๆ ใจเย็นๆ เวลาว่าไปอย่าไปว่าหวังเอาลาก คือต้องภาวนาด้วยนะ ถ้าทางที่ดีเวลาภาวนากรรมฐานพอจิตสบายนะต่อเลย เพราะเวลากรรมฐานนี้จิตเป็นฌานใช่ไหม เอาอย่างนี้ดีกว่าเวลาฝึกกมโนมยิทธิออกไปให้นั่นออกไปเดี่ยวเดียวก็ได้ออกไปได้ นี่จิตเป็นฌาน 4 เข้าเขตพระนิพพานได้จิตสะอาดถึงที่สุด กลับลงมาด้วยศาลาบทนี้เลย มากน้อยก็ช่างให้หลับไปเลย คือถ้าจิตสะอาดมากผลก็เกิดเร็ว

ก็สงสัยเหมือนกันนะ เมื่อปี 26 ท่านบอกว่าปี 27 มีอะไรบ้างก็ดูๆ ไว้บ้างนะ 28 จะเครียดมาก การค้าของใครถ้าทรงตัวได้ก็ถือว่าดีไว้ก่อนอันนี้ท่านบอกว่า "ถ้า

ลูกเราจะจนก็จนไม่เท่าเขา" ถ้าพูดถึงผลฉันก็นิ่งดูเรื่อยๆ มาว่า เอ๊ะ! เงินแสนมันจะมีมาอย่างไรภายในปีนั้น ปรากฏว่าสมัยนั้นวัดต่างๆ เขายังไม่ถึงหมื่นเลย แล้วต่อมาคาถาเงินล้านก็ต้องว่าต่อเพราะต่อไปข้างหน้าต้องใช้เงิน

พระพุทธเจ้าบอกนี่ ต้องเชื่อต้องใจเย็นๆ ไม่ใช่ไปเร่งรัด ถ้าไปว่าแล้วคิดว่าเราต้องรวยนี้เสร็จ พัง ต้องว่าด้วยจิตเคาแผนหลายปีท่านไม่ยอมเปิดกับใคร ก่อนจะเข้าถึงดีมันต้องเครียด ใ้อปี 28 ความจริงมันน่าจะดีแต่ไปมาๆ ก็มีจุดสะดุด จุดสะดุดนี้เป็นชะตาของชาติ แต่ยังไม่ๆ ก็ต้องไปเจาะจุดรวนแน่ ถ้าพวกนี้รวยนะวัดทำซุงไม่เป็นไร คือว่านี่นี่นะ..... อยู่อาศัยว่ามันโง่กันได้ เมื่อปี 30 นะมันเกินค่าใช้จ่ายเดือนละ 2 ล้านเศษอันนี้ต้องคิด เดือนนี้ก็ตกเกือบ 3 ล้าน คือ 2 ล้าน 9 แสนเศษ

ตอนนี้ท่านให้ฉันเขียนโครงการที่จะทำให้เสร็จในปี 30 โครงการของท่านจริงๆ มีมาก ท่านอย่าก็เคยบอก ท่านบอกว่า "ท่านไม่บอกคุณจริงๆ หรือท่านรู้ใจคุณ ถ้าบอกโครงการทั้งหมดคุณไม่ทำแน่" พระพุทธเจ้าก็รู้คอนะ ไปๆ มาๆ ท่านให้ฉันเขียนตามนั้นนะ 12 รายการ ให้เสร็จภายในปี 30 เลยคิดว่าเงินที่ต้องใช้เป็นล้านๆ รายการมากนะลูก ถ้าหากจะถามว่า 10 ล้านพอไหม ก็ต้องบอกว่ามันไม่ได้ครึ่งหลังที่ท่านสั่งทำหรอก

วันนั้นก็ขึ้นไปทีกระต๊อบ ฉันไปถึงกระต๊อบก็ปรากฏว่าสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวท่านประทับอยู่ที่นั่น และท่านพระเจ้าแม่ให้นามว่า "มัทรี" หรือ "พิมพ์" ไปที่อเมริกาท่านบอก "ฉันแม่คุณเหมือนกัน ฉันเคยเป็นแม่คุณ"ถามว่าชื่ออะไร "ชื่อมัทรี" แล้วคุณมาตั้งแต่อเมริกาเวลานี้ก็ยังคุณอยู่ ก็ไปกราบเรียนถามท่านว่าคำสั่งที่สั่งให้ทำมันเกินวิสัยแล้วอาคาร 300 ห้องจาก พ.ศ. นี้ไปจนถึง 30 มันก็เสร็จยากเหลือเกิน และอีกหลายรายการมันก็ใหญ่ทั้งนั้น ท่านแม่มัทรีก็บอกว่า "เอาอย่างนี้ซิลูก ขออำนาจพระพุทธาภพ" ก็เลยหันไปกราบพระพุทธเจ้า ท่านบอกว่า "ได้ ฉันต้องช่วยเธอ" แล้วต่อมาเดินเล่นในบริเวณกระต๊อบของฉันเล็กๆ มันมีถนนหนทางใช้ใหม่ก็ปรากฏว่า เดินไปเดินมาสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวก็เสด็จมาเดินด้วยท่านบอกว่า "สภาพของพระนิพพานมันเป็นอย่างนี้ละ คนที่ถึงพระนิพพานแล้วก็กิจอื่นที่ทำไม่มี มันเป็นอย่างนี้นะ เวลานี้เราเดินกลางบริเวณพวกเราทั้งหมดลองนั่งดูซิ มันจะมีอะไรไหม" ที่มันเป็นที่นั่งไม่มีเลยพอนั่งปั๊บ ใ้อเดียวตั้งมันเสือกมาได้อย่างไรก็ไม่รู้ เลยยกไปคุยมาท่านก็เลยบอกว่า "งานที่ฉันสั่งต้องเสร็จทัน 30" ท่านยากกับแม่ศรีก็ขึ้นไป ท่านย่าบอกว่าอำนาจพุทธาภพก็มีแล้ว สังฆาภพก็มีแล้ว พรหมนาภพกับเทวานาภพก็ช่วยแล้ว แต่ว่าถ้าบรรดาลูกหลานมันยากจน และปี 28 มันจะเครียด ขอพรพระพุทธเจ้าขอคาถาสักบท (ที่ท่านให้ฉันไว้เนี่ย) ขอให้ลูกๆ หลานๆ ใช้เถอะให้อนุบัติ "ความจริงคาถาเฉพาะนี้จะให้ใครไม่ได้เลย ท่านก็เลยบอกว่า "ถ้าอย่างนั้นไปพิมพ์แจก และก็ให้มันทำด้วยความเคารพ" ฉันไม่ยืนยันว่าคนที่ไม่เคารพฉันจะมีผล จำให้ตึ้นะจึงขอให้ทุกคนถ้าได้รับคาถานี้ ให้ตั้งใจปฏิบัติด้วยความจริงใจด้วยความเคารพในพระพุทธเจ้า

ตอนนี้ไปก็อ่านคาถาที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นประธาน และให้ทุกคนตั้งใจนึกถึงองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า คิดว่าคาถาทั้งหมดนี้จงปรากฏอยู่ในจิตของเรา ลากผลต่างๆ ให้ปรากฏแก่เราตามที่พระองค์ทรงต้องการนะ นึกถึงท่านนะ

สัมปจิตจามิ คาทาสนองกลับ

นาสังสิโม คาทาพระพุทธรักสส

บทแรก "พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ"ฉันนี้ตัดอุปสรรคที่ลากจะมา แต่เขามานอกว่า มีผลแน่นอนคือว่าแก่จะไม่ยอมให้ลูกแก่จน พุดง่าย ๆ ก็แล้วกัน พระพุทธรเจ้า ก็ทรงยืนยันบอกว่ให้หมด

บทที่สอง "พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ภะวันตุเม"คาถาบทนี้เป็นคาถาเงินแสนของท่าน

บทที่สาม "มหาปัญโญ มหาลาโภ ภะวันตุ เม"บทนี้เป็นคาถาปลุกพระวัดพนัญเชิง

บทที่สี่ "มิเตพาหะติ" เป็นคาถาเงินล้าน

บทที่ห้า "พุททะมะอะลู นะโมพุทธายะ วิระหะโย วิระโคณายังวิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโหม"เป็นคาถาพระปัจเจกพุทธเจ้า

บทที่หก "สัมปะติจจามิ" บทนี้เป็นบทเร่งรัดบทสุดท้าย

บทที่เจ็ด "เพ็ง เพ็ง พา พา หา หา ฤา ฤา" พระปัจเจกพุทธเจ้ามาบอกหลวงพ่อเมื่อ พ.ย.33 เป็นภาษาโบราณแต่เทียบกับภาษาไทยอ่านได้อย่างนี้เป็นคาถามหาลาภมีผลยิ่งใหญ่

ทั้งหมดนี้ต้องสวด เป็นบทเดียวกันบูชาเรื่อยๆ ไป การบูชาถ้าบูชาเฉยๆ มันเป็นเบี้ยต่อไส้ อย่าลืมนะเวลาสวดมนต์แล้วให้สวดคาถานี้ 9 จบเท่าเดิมและเวลาภาวนาอันภาวนาก็ได้ ว่าเรื่อยๆ ไปจนกระทั่งหลับไปเลยตื่นขึ้นมาต่อจากกรรมฐานนอนก็ได้ ใจสบายๆ นะบางทีเผลออๆ ฉันก็ต้องว่าของฉันเรื่อยๆ ไป คาถาเงินล้านนี้มาให้เมื่อปีฝังลูกนิมิต ท่านบอกว่างานข้างหน้าจะหนักมาก หลังจากนั้นเป็นต้นไปเงินจะใช้มากกว่า สมัยที่สร้างโบสถ์อย่าลืมนะ... เวลาว่างๆ นั่งนึกก็ได้เดินไปก็ได้ ไม่ห้ามเลยนะให้มันติดใจอยู่อย่างนั้น ให้ถือว่าเป็นกรรมฐานไปในตัวเสร็จ เพราะคาถาที่พระพุทธรเจ้าบอกทุกบทก่อนจะต้องนึกถึงท่านถือว่าเป็น พุทธานุสสติกรรมฐาน

ที่มา : หนังสือ "สมบัติพอให้" ของหลวงพ่อพระราชพรหมยาน วัดท่าซุง อุทัยธานี

ที่มาของ คาทาวิระทะโย

หลวงพ่อบาน วัดบางนมโค จ. อยุธยา

ในปัจจุบันนี้ ภาวะทางเศรษฐกิจแย่ ตามบริษัท ห้างร้านต่างๆ ต่างคนต่างก็ปันพื้มฟ้า ชาวบ้าน หรือก็หนักใจ พุดกันตาม ความเป็นจริงแล้ว พระไม่อยากให้ชาวบ้านเดือดร้อน ไม่อยากให้ชาวบ้านจน ถ้าชาวบ้านจนเมื่อไรพระอดอยากเมื่อนั้นแล้ว ควรจะท้ออย่างไรดีละ ในที่สุดพระเจ้าเป็นจะต้องทำหน้าที่อย่างเดียวคือ นั่ง แ่ง นอนแ่ง ให้ชาวบ้านรวย นอนไปก็ว่าเรื่อยไป เวลานี้ มีคำสั่งให้ทำอยู่สองอย่างคือ ถ้าว่างก็ให้ว่าคาถาบทนี้ไปด้วย เพื่อช่วยสงเคราะห์ชาวบ้านเขา ให้มีกินมีใช้ ยุ ชาว บ้านเขาปลอดภัย ยุให้ชาวบ้านเขารวย พระเราก็จะพลอยมีกินมีใช้ไปด้วย ถ้าพระองค์ไหนแ่งให้ชาวบ้านเขาจนละช่วยอด กินแ่งๆ เมื่อพุดถึงเรื่องจน ก็ทำให้นึกถึง **คาทาวิระทะโย** คาถาบทนี้ มีความสำคัญมาก พวกเราทุกคนควรจะทำ ทำให้ได้ พื้นฐานไว้ก่อน คาถาบทนี้ถ้าทำขึ้นบ่อยๆ ถ้าเงินมันขาดมือ มันจะชดใช้กันทัน ถ้าหากทำขึ้นเต็มอัตราเงินจะเหลือใช้ แต่ต้องทำเป็นสมาธินะ การทำสมาธินี้ ไม่ต้องนั่งก็ได้ ถ้าว่างตอนไหนก็นึกว่ามันเรื่อยไปขายของอยู่ ทำงานอยู่พอว่างนึกว่าไปเดินไปนึกขึ้นได้ว่าไป คาทาวิระทะโยนี้ ถ้าใครมีความจำเป็นอย่างมากจริงๆ ถ้าทำถึงอุปลารสมาธิ ตอนนี่เงินไม่ขาดตัวแน่ ถ้ามีความจำเป็นอย่างมากจริงมักจะหาได้ทัน ถ้าเข้าถึงปฐมฌาน ตอนนี่จะขังตัวไม่ใช่พอใช้จะเหลือใช้แต่ต้องทำได้ตั้งแต่ปฐมฌานขึ้นไปนะ

คาถาบท นี้ มีคนใช้ได้ผลมาเยอะแล้ว คนที่ใช้ได้ผลคนแรกสุด ก็คือ **นาย ห้างขายยาตราโบโพธิ์** ที่ว่าเป็นคนแรกเพราะอะไร เพราะตอนนั้น หลวงพ่อบาน ท่านไปเรียนมาจาก **ครูฝั่ง** ซึ่งอยู่จังหวัดนครศรีธรรมราช เรียนมาแล้วก็นายห้าง

<http://www.palungjit.com/board/forumdisplay.php?f=178>

ชาย ยাত্রาไบโพธิ์สนใจ จึงขอเรียนจากหลวงพ่อบาน และได้ผลเป็นคนแรก

สำหรับประวัติของครูฝั่งสมัยนั้นแปลกดีมาก ครูฝั่งคนนี้มีคิดว่า ร้อยบาท ใครเขาจะแต่งงานไปบอกแก่ให้ **หนึ่งร้อย** งานโกนจุก **หนึ่งร้อย** บวชพระ **หนึ่งร้อย** แกมีคติแบบนี้ ใครไปบอกบุญแก่ แกขอทำบุญด้วยร้อยบาท อยาลืมนะว่าสมัยนั้น เงินครึ่งสตางค์ หนึ่งสตางค์มีค่ามาก เงินร้อยบาทสมัยนั้นมันมากกว่าเงินเดือนของร้อยตรีอันดับหนึ่ง ถ้าใครมีเงินร้อยบาทละก็ เริ่มรวยแล้ว แต่แกทำบุญครั้งละร้อยบาท ก็เป็นที่น่าแปลกใจเหมือนกัน

หลวงพ่อบานท่านไปพบเข้าคุยกันรู้เรื่อง แต่ว่าท่านพบของท่านอย่างไรก็ไม่ทราบนะ วันนั้นหลวงพ่อบานท่านจำวัดอยู่ชั้นข้างนอก ตอนเย็นมีคนใส่เสื้อราษปะแต้น นุ่งผ้าม่วง สวมถุงเท้า ใส่รองเท้าแบบชั้นดีเลย ถือไม้เลี่ยมเดินเข้ามาหาหลวงพ่อบาน

มาถึงก็ถามว่า "หลวงพ่อบานอยู่ไหม?"

ไอ้เราก็บอกว่า "อยู่ แต่ว่ากำลังจำวัด"

แกก็บอกว่า "ฮิ จ้าววัดอย่างไร ก็สั่งให้ฉันมาพบ ไปตามฉันมาที่นี่"

แล้วกันหลวงพ่อบานท่านนอนอยู่กับเราหาว่าท่านไปตามมาได้ เราก็กแปลกใจ แต่ก็บอกแกให้รออยู่ข้างนอกก่อนจะเข้าไปดูให้ พอเข้าไปก็เห็นหลวงพ่อบานเตรียมตัวออกมาแล้ว เลยถามท่าน

"หลวงพ่อดูครับ เขาบอกว่า หลวงพ่อไปตามเขามาหาหรือ?"

หลวงพ่อบานบอก "ฮือ แกไม่ต้องรู้หรอก"

เอาอีกแล้วท่านบอกแกไม่ต้องรู้หรอกเป็นความลับ เออแปลกดี พอออกมาเจอกันแล้วท่านก็คุยถึงเรื่องประวัติ คุยไปคุยมา ครูฝั่งก็บอกว่า "คาถาบทนี้เป็นของพระอุดมค์ พระอุดมค์ท่านบอกว่า คาถาบทนี้เป็น **คาถาของพระปัจเจกพุทธเจ้า** ท่านมาฝึกกลดอยู่หลังบ้าน 7 วัน ฉันก็เอาของไปถวายท่านทั้ง 7 วัน"

ตามปกติครูฝั่งท่านรักษาศีลอยู่แล้วก่อนที่จะพระอุดมค์จะไป ทำให้ได้คาถาบทนี้และบอกว่า "ตอนเช้าทุกวัน ควรใส่บาตรทุกวัน ก่อนจะใส่บาตรก็ให้ว่าคาถาบทนี้หนึ่งจบ แล้ววิธีใส่บาตรมีอยู่ 2 อย่าง ถ้าไม่มีพระจะมาให้ใช้ข้าวสารตักแทนก็ได้ แต่ว่าเดี๋ยวนี้เราใช้สตางค์ใส่บาตรแทนก็ได้ เงินนั้นให้ใช้เป็นค่าอาหาร มากน้อยตามกำลัง ไม่จำเป็นต้องไปรอพระมา ถ้าเห็นว่ามันมากพอสมควรก็เอาไปถวายพระ บอกท่านว่าเป็นค่าอาหาร แล้วท่านจะนำไปใช้เป็นค่าอาหาร หรือเอาไปใช้ก่อสร้าง ก็เป็นเรื่องของท่านท่านนั้นก็พอ"

แล้วท่านก็บอกอีกว่า "ก่อนปลูกผัก ปลูกต้นไม้ หว่านข้าว ต่ำข้าว ก็ว่าคาถาบทนี้ หนึ่งจบ ตามวิธีการของท่าน เวลาบูชาพระ กลางคืนให้ว่า 3 จบ หรือ 5 จบ หรือ 7 จบก็ได้้นอกจากนั้นก็ควรจะเจริญเป็นสมาธิ แต่บูชาพระกับว่าตอนใส่บาตรท่านบอกว่ามีสภาพเป็นเบียดต่อใส่ หมายความว่าถ้าจะหมดตัวจริงๆ ก็จะหาได้ทัน"

ฉันเคยโดนมาบ่อยๆ ในระยะต้นๆ โดนเองจึงรู้ แต่พอจวนตัวก็จะมีมาทุกครั้งไป ถ้าภาวนาให้จิตเป็นฌานจะมีผลมาก แล้วท่านก็เล่าความเป็นมาให้ฟัง

หลวงพ่อบานท่านถามว่า "เดิมทีเดี๋ยวนะ ท่านมีฐานะอย่างไร?"

ครูฝั่งบอกว่า "ผมอันดับหนึ่งครับ"

พ่อบานพูดอย่างนั้น เราหัวเราะเลย คิดว่าท่านเป็นมหาเศรษฐี

ท่านบอกว่า "อันดับหนึ่งนะไม่ใช่เศรษฐี ฉันจนอันดับหนึ่งต่างหาก"

คิดผิดถนัด ท่านบอกอีกว่า "กางเกงไม่ขาด ผมไม่เคยนั่งกับเขาเลย มันหาไม่ได้จริงๆ ครับ กางเกงที่ดีที่สุดมันมีอยู่ตัวเดียวเก็บไว้ใช้เวลาไปทำบุญที่วัด กลับมาก็ต้องรีบเก็บ นอกจากนั้นก็สับมันแย่งกันขึ้นเลย รอยขาดแย่งกันโผล่"

ท่านเล่าให้ฟังอีกเยอะสนุก ความจริงอายุของท่านตั้ง 99 ปีแล้ว แต่ร่างกายยังแข็งแรงดีมาก ต่อมาเมื่อได้คาถาบทนี้มาแล้ว ด้วยความจนบีบบังคับ ท่านก็เริ่มทำสมาธิ ตอนเริ่มทำเป็นสมาธิพอจิตเริ่มเข้าถึงอุปจารสมาธิ ซึ่งจะสังเกตได้ตามนี้ ถ้าสภาพเดิมมันมีดอยู่ พอจิตเข้าถึงอุปจารสมาธิก็จะมีสภาพเกิดแสงสว่างขึ้นบ้าง หรือไม่อย่างนั้นก็จะปรากฏแสงสีขึ้น เห็นเป็นภาพพระหรือภาพอะไรก็แวบๆ อันนี้แหละคือ อุปจารสมาธิ นับตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมา เงินมันเริ่มขยับตัว การหากินคล่องขึ้น บางทีถ้าต้องการอะไรที่มันเกินวิสัยที่จะหาได้ แต่มันน้อยๆได้ เพียงไม่กี่วันหรือสองอย่างดีก็ 3 -4 วัน จะมีสตางค์ พอหาซื้อของอย่างนั้นได้ และต่อมาเมื่อทำเป็นฌานเงินก็เริ่มมากขึ้น

ท่านเล่าว่า "มีวิธีการปฏิบัติ เพื่อเจริญ อีกอย่างหนึ่ง แต่ว่าห้ามพูดนะ ถ้ารู้ว่าเงินเกิน เวลาที่เราบูชาพระด้วยคาถาบทนี้ก็จบ เวลาที่จะเก็บสตางค์ให้ถือสตางค์ไว้ แล้วย่นลงไปในที่สำหรับเก็บ มือมันกำสตางค์อยู่แล้วว่า คาถาบทนี้เท่านั้นจบ ว่าเสร็จแล้วปล่อยมือออกเป็นอันว่าใช้ได้ ที่นี้เวลาที่จะนำสตางค์ไปใช้ท่านให้หยิบสตางค์อันนั้น แต่ว่าห้ามนับเงิน แล้วว่าคาถาตามจำนวนที่เราบูชาพระดึงเอาเงินนั้นออกมา ถ้าเกินกว่าจำนวนที่เราต้องการ เวลาที่เราจะเก็บเราก็นำคาถาแบบนี้เหมือนกัน ถ้าทำแบบนี้ท่านบอกว่าเงินจะขาดที่นั่นไม่ได้เลย ถ้าบางครั้งปริมาณเงินที่เราเก็บไว้ สมมุติว่าเป็นเงิน 1,000 บาทมันเป็นปีที่เราดึงมาทั้งปี (1,000 บาท) แต่ปรากฏว่าเงินมันมีอีก ห้ามนำไปพูดกับคนอื่น ถ้าพูดเงินจะหด ท่านห้ามพูด

อันนี้นายห้างประยงค์เคยไปเล่าให้ฟังเหมือนกันท่านทำได้ผลตามนี้ ท่านบอกว่า ท่านเบิกเงินมาจากธนาคารเดือนละหมื่น แต่รายนี้รับรองกลับถึงบ้านยังไม่ใช่เงิน ต้องนำเงินเข้าตู้เซฟก่อน ว่าคาถาบทนี้ตามแบบ เข้าต้นขึ้นมาก็ว่าตามแบบอีกเงินทุกปีจะต้องเกินเสมอ เกินทุกปีหนึ่งร้อยบ้าง สองร้อยบ้าง เกินอยู่ตลอดเวลา ลองคิดดูซิมีธนาคารที่ไหนบ้าง เขานับเงินเกิน ท่านยืนยันว่าไม่มีธนาคารไหน เขานับเกินหรอก แต่ทว่าตามปกติถ้าท่านทำแบบนี้จะต้องมีเงินเกิน นายห้างประยงค์คนนี้ก็ทำเป็นฌานเหมือนกัน เลยถามนายห้างประยงค์ว่าท่านทำอย่างไร ท่านบอกว่าหลังจากที่ได้คาถาบทนี้จากหลวงพ่อบาน ซึ่งตอนนั้นท่านเพิ่งกลับมาจากนครศรีธรรมราช หลวงพ่อบานท่านไปแหวะที่วัดสระเกศ คณะที่ 11 ก็มีคนนำอาหารไปถวายท่าน เวลาท่านฉันข้าว ท่านก็เล่าความเป็นมาของคาถาบทนี้ให้ฟัง คนทุกคนฟังแล้วก็ไม่มีใครสนใจ มีแต่นายห้างประยงค์คนเดียวซึ่งอยู่ตอนหลังมีความสนใจ พอหลวงพ่อบานท่านว่าคาถาบทนี้ไปแกก็จดตาม

เมื่อฉันเสร็จให้พระเสร็จญาติโยมทั้งหลายก็ลากลับ แต่นายห้างประยงค์ยังไม่ยอม

กลับท่านเข้าไปหากราบๆ หลวงพ่อปาน แล้วขออนุญาตนำคาถาบทนี้ไปทำ ความจริงที่หลวงพ่อบอกท่านพูดนะ ท่านจะดูว่ามีใครสนใจไหมในเมื่อคนอื่นไม่สนใจมีแต่ นายห้างประยงค์สนใจคนเดียวท่านก็เลยบอกว่า "เออดีแล้ว ใต้ลูกคนหัวปี" คำว่า **ลูกคนหัวปี** ก็หมายความว่า คาถาบทนี้มีคนสนใจเป็นคนแรกและก็คนเดียว ท่านบอกให้เอาไปลองทำ แล้วท่านก็บอกรายละเอียดในการทำให้ฟัง แล้วก็สั่งว่า "ถ้าเอ็งทำสองปีไม่มีผล หลวงพ่อจะไม่สอนใครเลย" ตอนนั้นท่านให้นายห้าง ประยงค์ทดลองทำก่อน ที่ไหนได้ผลปรากฏพอครบ 2 ปี นายห้างประยงค์ก็ไปวัด ไปเล่าให้ฟังบอกว่า "เมื่อก่อนนี้ครับ ก่อนที่ผมจะได้คาถาบทนี้ไป ถ้าเดือนไหนห้างผมขายของได้กำไรถึงสองร้อยบาท (สองร้อยบาทเป็นกำไรสุทธินะ) เดือนนั้นสองผมเมียนอนไม่หลับ ตีใจ"

ก็เลยถามท่านว่า "เวลานี้ละ เป็นอย่างไรบ้าง?"
ท่านบอกว่า "แหม หมิ่นหนึ่งยังเฉยๆ เลยครับ"

ต่อมาหลวงพ่อบานก็ให้นายห้างประยงค์ออกสวดสังฆาสร้างวัดเขาสะพานนาคนายห้างประยงค์ถามว่า "จะเอาเงินเท่าไรจึงจะพอครับ"
ท่านบอก "ทำไปเรื่อยๆ มีเงินเป็นทุนสำรองไว้ประมาณ 2 หมื่นบาท"
หลวงพ่อบานสั่งว่า "ถ้าเอ็งจะเอาเงินไหนไปเป็นทุนสำรอง เอ็งเอาเงินนั้นมาให้พ่อก่อนนะ"
แล้วนายห้างประยงค์ ก็เอาเงินมาให้หลวงพ่อบาน แทนที่หลวงพ่อบานท่านจะเอาไว้ ท่านก็เอาเงินจำนวนนี้มาเสกด้วยคาถาวิระหะโยอีก 7 คัน และท่านก็สั่งให้เงินนั้นกลับไป
ท่านสั่งว่า ถ้าเวลาที่พ่อสั่งก็เอามาให้ เอ็งเอาเงินกองนั้น ห้าหมื่นกองอื่น"
เวลาที่ท่านสั่งให้เอาเงินมา เขาก็เอาเงินกองนั้นแหละมา ให้หยิบเข้าหยิบออกอยู่อย่างนั้น จนกระทั่งสร้างวัดเขาสะพานนาคนเสร็จ เงินยังเหลือ 2 หมื่น

แหม...คนแบบนี้ช่วยจัด ที่ว่าช่วยเพราะอะไรรู้ไหม ก็ช่วยตรง...ที่ไม่รู้จักคำว่าจนใจละ เงินหมดไม่เป็น

ต่อมาเราก็นั่งไปถามท่านว่า "มันเป็นอย่างไร"
นายห้างประยงค์บอกว่า "หลวงพ่อบานท่านสั่งไว้ว่าก่อนจะหยิบก็ต้องว่าคาถาบทนี้เท่านั้น เวลาเก็บก็ต้องว่าจำนวนเท่ากัน"
ท่านทำตามหลวงพ่อบานทั้งหมด ตอนเช้าตื่นขึ้นมาท่านจะต้องทำเป็นสมาธิก่อน แล้วจึงใส่บาตร ก่อนไปห้างก็สวดมนต์ด้วยคาถาบทนี้ ยามว่างตอนนั่งรถไปทำงาน ท่านก็ว่าคาถาบทนี้ไป เมื่อจิตมันว่างมันก็เข้ามา พอตอนเย็นกลับบ้านอาบน้ำเสร็จ รับประทานอาหารเสร็จ ทำสมาธิพักหนึ่งก่อน และก่อนจะนอนถ้าไม่ปวดเมื่อยท่านก็นั่งสมาธิ ถ้าปวดเมื่อยก็นอนว่าจนหลับไป

นายห้างประยงค์บอกว่า ตั้งแต่จิตเริ่มเข้าอุปจารสมาธิ จะเห็นพระพุทธเจ้า บ้างพระสงฆ์บ้าง นับตั้งแต่ตอนนั้นเป็นต้นมาเงินค้างเรื่อยมา ก็มีวาระแรกที่เงินค้างมากกินไป สองคนผิวเมียก็เอิบทะเลาะกัน ต่างคนต่างหาว่าเอาเงินไปซุกไว้ เมียบอกว่า "ทำไมคุณเอาเงินมาไว้แล้วไม่บอกฉัน" นายห้างประยงค์บอก "ฉันไม่เคย

เก็บเงิน เธอเป็นคนเก็บ เธอเป็นคนเอามาไว้แล้วทำไมจึงไม่จำ" ไล่ไปไล่มานึกถึงผลของคาถาบทนี้ ได้คิดว่าน่ากลัวจะเป็นผลของการทำคาถาบทนี้แน่ๆ เพราะหลวงพ่อบานท่านสั่งว่า ถ้าผลมันเกิดขึ้นมาแล้วอย่าไว้วางใจ ต่างคนต่างนึกขึ้นมาได้ก็เลยเจียน

จำไว้นะทุกคนที่ได้คาถาบทนี้ไปแล้วควรท่องคาถานี้ให้ชิน แล้วก็ทำเป็นสมาธิเหมือนๆ กับที่เราทำนี้แหละผลมันเท่ากัน ผลที่เราพึงจะได้รับก็คือ จิตเป็นสมาธิ และกีสตางค์ขังตัว คือ ไม่ขาดมือ

หมายเหตุ คาถาวิระโทยนี้ เป็นคาถาเริ่มแรกดั้งเดิม หรือคาถาที่หลวงพ่อบาน ท่านนำมาเผยแพร่แล้วต่อมา หลวงพ่อพระราชพรหมยานก็ได้มาต่อเติมให้เป็นคาถาเงินล้านในปัจจุบัน จึงถือว่า เป็นที่มาหรือเป็นส่วนหนึ่ง ของคาถาเงินล้านนั่นเอง ดังนั้นถ้าจะภาวนา ก็ให้ใช้คาถาเงินล้านได้เลย

ที่มา : คัดมาจากหนังสือธัมมวิโมกข์

ตัวอย่าง

พระอาจารย์เล็ก สุขัมมปัญญา

".....ดังนั้นขอให้ทุกคนยึดคุณพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่งให้มั่นคงเอาไว้ สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่หลงพอมอบให้แก่เรา มา โดยเฉพาะพระคาถาเงินล้านขอให้ทุกคนท่องบ่นภาวนาไว้เป็นประจำ จะสร้างความคล่องตัวให้แก่เราอย่างคิดไม่ถึงใครจะว่างมลาย ใครจะว่าเหลวไหลอาตมามั่นใจว่าไม่มลายไม่เหลวไหล เพราะอาตมาใช้มาเอง มีใครบ้างที่สามารถสร้างวัดๆ หนึ่งเสร็จได้ภายในปีเดียว โดยที่สองมือเปล่าๆ มีแต่คาถาบทเดียว จะไม่ให้อันนี้กันอย่างนี้ไม่ได้แล้ว ขณะเดียวกันไปช่วยเขาที่อื่นไปช่วยเขาที่ไหนก็ตามขึ้นชื่อว่าการสะตุดยุติยังผิดจังหวะไม่มี มีแต่ความสะดวกคล่องตัวอยู่เสมอ

ดังนั้นขอย้ำว่าถ้าเราใช้คาถาเป็นส่วนใหญ่ ทำไมใช้ไม่เป็นใช้ไม่ถูกกัน การใช้คาถาเป็นก็คือต้องวางกำลังใจให้เป็น การวางกำลังใจให้เป็นก็คือตั้งใจว่าคาถานี้คือสมบัติพิเศษที่พอให้มาหน้าที่เราคือรักษาไว้ให้ดีที่สุดเท่าที่จะพึงดีได้ด้วยการเป็นคนที่ยืนท่องบ่นเป็นพหุบุรุษ ธรรมบุรุษ สังฆบุรุษ อย่างสม่ำเสมอและจริงจังทุกวัน เรื่องของความสม่ำเสมอจริงจังเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดส่วนใหญ่มันทำๆ ทิ้งๆ กัน ในเมื่อเราตั้งใจทำถวายบูชาต่อท่านอย่างสม่ำเสมอและจริงจัง ผลพิเศษต่างๆ มันจะเกิดขึ้นเอง แต่ถ้าเราทำเพื่อจะหวังผลพิเศษนั้นตัวอยากที่บังหน้ามันจะตัดไปเกือบหมด อยากได้ไม่ใช่ความผิด แต่พออยากตั้งใจว่าต้องการอะไรแล้วลืมความอยากนั้นเสีย แล้วตั้งหน้าตั้งตาภาวนาไปนี่คือการใช้คาถาที่ถูก การปฏิบัติทุกอย่างเหมือนกัน อยากมันถึงทำ แต่ตัวอยากตัวนี้เป็นจันทะหลงพอเรียกว่าธรรมจันทะ คือความพอใจในธรรมไม่ใช่ตัวตัณหา ตัวตัณหาเป็นการอยากได้ใครมีในลักษณะที่เรียกว่าถ้าไม่ได้มาผิติดผิติดธรรมก็ยังเอา ตัวอยากมีอยู่ในทุกธรรมะ แต่ว่าตัวอยากนี้เป็นตัวธรรมจันทะคือ พอใจในการปฏิบัติขณะเดียวกันการปฏิบัติทุกอย่างอย่างอารมณ์อุเบกขาสำคัญที่สุด"

ที่มา :

กำเนิดบุญ

สพฐฯ สาขุ ปติฏฐิตา

ศรัทธาที่ตั้งมั่นแล้ว ยังประโยชน์ให้สำเร็จ

ข้าพเจ้าก็เริ่มมาพิจารณาคำสอนของพระท่านสอนว่า อย่ากรวยให้ทำทาน อย่ากรวยให้รักษาศีล อย่ากรวยให้ถือดีให้ภาวนา แต่ข้าพเจ้ากลับมาพิจารณาว่า เรามีกุศลเรื่องความจน พระท่านสอนว่าอย่ากรวยให้ทำทาน พระสอนว่าธรรมะ พระพุทธเจ้าพิสูจน์ได้ และนิสัยของข้าพเจ้าก็ต้องพิสูจน์ว่าจริงหรือเปล่า ทำทาน แล้วรวยข้อนี้สนใจมาก ขอพิสูจน์ข้อนี้ก่อน จากนั้นเป็นต้นมาข้าพเจ้าก็ลงมือพิสูจน์ สังเกตว่าทำทานแล้วรวย วันหนึ่งในเดือนตุลาคม ๒๕๒๕ ข้าพเจ้าได้ข่าวว่าหลวง พ่อฤาษีสิงดำจะมาที่บ้านซอยสายลม เพราะเป็นวันเกิดท่าน มีพระธาตุแจกแก่ญาติ โยมด้วย ข้าพเจ้าจึงรีบออกเดินทางไปแต่เช้า ปรากฏว่าผู้คนหลังไหลมาแน่นขนัด ข้าพเจ้ามีเงินติดตัวอยู่ประมาณ ๓๐๐ บาท จึงถวายเป็นทำบุญวันเกิดหลวง พ่อฤาษี สิงดำ ๑๐๐ บาท ได้รับแจกพระธาตุและคาถาหลวง พ่อป่านมาอ่านแล้วก็พับใส่ กระเป๋ากลือ ไม่ได้สนใจใยดี ช่วงนั้นข้าพเจ้าเริ่มมีบ้านอยู่ เริ่มจะผ่อนส่งเดือนละ ๕, ๐๐๐ บาท แต่เงินเดือนเพียง ๓,๐๐๐ บาทเศษ ทุกข์ใจเหลือเกิน เงินในธนาคารก็จะหมดแล้ว พอได้เห็นกระดาดพับอยู่ในกระเป๋ากลือ เป็นคาถาหลวง พ่อป่านก็นำมาอ่าน "คาถาเรียกทรัพย์"

พุทธะ มะ อะ อุ นะโมพุทธายะ วิระหะโย วิระโคณายัง วิระหิงสา วิระหาสา วิระหิตถิโย พุทธัสสะ มานีมามะ พุทธัสสะ สวาโม

ท่องทุกวันวันละ ๓ จบ ๕ จบ ๙ จบ แล้วให้ใส่บาตรทุกวันก่อนไปทำงานหรือท่อง คาถา แล้วเอาเงินใส่กระปุกทุกวันแล้วนำเงินไปถวายเป็นค่าอาหารพระ ขณะนั้น กำลังจนตรอกเงินจะขาดมือแล้ว เราแย่งแย่ง จึงตัดสินใจว่าลองดู จะรวยได้อย่างไร มองไม่เห็น แต่ท่านสั่งให้เราท่องเราก็อ่าน แล้วก็ตั้งหน้าตั้งตาท่องคาถาหลวง พ่อ ป่านทุกๆ วัน แล้วนำกระปุกมาติดป้าย "พุทธะ มะ อะ อุ" กันไว้ ไม่ให้เฟลออกหยิบเงิน ไปใช้ นำเงินเหรียญ ๕ ใส่กระปุกทุกวัน ยามนั่งรถเมล์ก็ท่องคาถาเพราะกลัวว่า ท่อง น้อยไปจะไม่พอเพราะรถติด ๑ ชม. กว่าไปถึงที่ทำงาน ท่องคาถาพุทธะ มะ อะ อุ ประมาณ ๑๐-๑๕ นาที เวลาเลิกก็สวดอิติปิโส ๒-๓ จบ จากนั้นแผ่เมตตา นั่ง เพลินๆ ก็ถึงที่ทำงาน ทำอย่างนี้อยู่ ๒ สัปดาห์ความอัศจรรย์ก็เกิดเพราะมีคนอาศัย อยู่หมู่บ้านเดียวกันแต่อยู่ซอย ๕ ได้มาหาทั้งๆ ที่ไม่รู้รัก มาชวนไปทำงานพิเศษ เขา เคยเห็นข้าพเจ้า ๒ ครั้ง และคิดว่าจะต้องชวนมาทำงานพิเศษ คือขายนายาทำความสะอาด สะอาดบ้าน เช่น น้ายาซักผ้า น้ายาล้างรถ น้ายาขัดพื้น น้ายาล้างเครื่องเงิน เครื่อง ทองเหลือง ล้างเพชรพลอย ขอน้ายา.....ผลผลิตจากประเทศสหรัฐอเมริกา น้ายาแต่ละอย่างมีราคาสูงขวดละ ๑๐๐ บาทเศษ ซึ่งเทียบค่าเงินสมัยนั้นจัดว่าแพง ข้าพเจ้าหนักใจ แต่ก็พิจารณาว่าเป็นอาชีพสุจริต แล้วเราจะมาจนอยู่อย่างนี้ไม่ได้ ต้องขยันจะเหนื่อยเท่าใดไม่ว่า ขอเราได้เงินมาผ่อนบ้านเราก็น่ามีความสุขแล้ว ก็ จัดแจงนำนายนานมาทดลองใช้ประมาณ ๕-๖ วัน ตามสรรพคุณที่เขียนไว้เป็น

ภาษาอังกฤษ และได้เข้าอบรมที่บริษัทในวันหยุด (วันเสาร์) และพยายามหาจุดเด่นของนายว่าต่างจากยี่ห้ออื่นๆ อย่างไร เมื่อพบแล้วก็ตื่นเต้นมากรู้ว่าต่อไปนี้เราจะได้เงินแล้ว จึงมาพิจารณาหาลูกค้าค่อยๆ วางแผนทำงาน คิดพิจารณาว่าจะพูดกับลูกค้าอย่างไรจึงให้เขาสนใจ จะต้องไปหาใครบ้างก็ทบทวนไปมาจนแน่ใจ จึงเริ่มจากเพื่อนสนิทก่อน เวลานั้นเงินติดตัวหมดแล้วจึงขอยืมเพื่อน ๒๐๐ บาทมาซื้อน้ำยาชั่วคราวเวลาผ่านไป ๗ วันก็มีกำไรมา ๒,๐๐๐ บาท ตื่นเต้นเป็นที่สุด นำเงินไปคืนเพื่อนเพื่อนถามว่าเธอทำไมไม่มาหาฉันเหมือนก่อนหน้านี้หายไปไหน จึงตอบว่าเวลาวางไม่มีแล้ว ไม่มีเวลาคุยไม่มีเวลาเที่ยวเตร่เวลานอนพักก็ไม่มี ที่รักก็ไม่ได้ เพราะต้องหาเงินมาผ่อนส่งค่าบ้าน เวลาเย็นๆ และเสาร์-อาทิตย์ จึงทำงานหนักมาก แต่ทุกเช้าก็ยังท่องคาถาหลวงพ่อบานเหมือนเดิม พอรวมเงินได้มา ๕๐ บาทก็นำไปซื้ออาหารถวายพระ และเนื่องจากพระที่เลื่อมใสอยู่ต่างจังหวัดหมด จึงได้คิดว่าจะต้องส่งทางไปรษณีย์ดีที่สุด เงิน ๕๐ บาทเพิ่มเป็น ๑๐๐ บาทต่อสัปดาห์ วัดที่ส่งไปเป็นวัดปฏิบัติธรรมทั้งสิ้น เช่น หลวงพ่อจำเนียร วัดถ้ำเสือ จ.กระบี่ วัดปิตุลาธิราช บันตคาม จ.ระยอง (หลวงพ่อกัสสพมณี) หลวงพ่อวิชัย วัดถ้ำผาจม จ.เชียงราย และหลวงพ่ोजรัญ วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี บางครั้งก็รวบรวมถวายผ้าป่า เมื่อรู้ว่ามีพระอริยะเจ้าท่านได้มาพำนักในกรุงเทพฯ หรือฝากเพื่อนนำไปถวายเป็นสังฆทาน

ส่วนการทำงานนั้น เมื่อมีเวลาวางช่วงเย็น หรือเสาร์-อาทิตย์ ข้าพเจ้าจะต้องไปหาลูกค้าที่เป็นเพื่อนๆ ญาติพี่น้อง เพื่อสาธิตการใช้น้ำยาในวันหยุด การทำงานนั้นหนักเหน็ดเหนื่อยมากต้องพูดทั้งวัน ไม่ค่อยมีเวลานอนพัก วางจากไปหาลูกค้าก็ต้องทำงานบ้าน เวลาทำงานบ้านก็จะเปิดเทปธรรมะฟังไปด้วยมีเวลานั้นจะหาเวลาวางไม่ได้เลย ส่วนลูกค้านั้นเมื่อใช้น้ำยาแล้วก็ติดใจมากเพราะเป็นของคุณภาพดี ใช้แล้วใช้ติดต่อกันโดยตลอดกลายมาเป็นขาประจำ ข้าพเจ้าจึงได้ลูกค้าเก่าๆ มากและลูกค้าใหม่ที่ได้จากการแนะนำต่อๆ กันไป ข้าพเจ้าก็เริ่มมีเงินมาผ่อนบ้าน ๕,๐๐๐ บาททุกเดือน อีกทั้งเงินทำบุญก็สามารถทำได้ครั้งละ ๑๐๐-๒๐๐ บาท เมื่อส่งไปรษณีย์ไปครั้งใหม่จะเพิ่มเป็น ๒๐๐ บาท ข้าพเจ้าได้รับนิตยสารโลกทิพย์เป็นประจำ ได้เปิดดูคอลัมน์ที่บอกชาวทำบุญ จึงเริ่มส่งเงินไปสร้างวิหารตามจังหวัดต่างๆ แห่งละ ๑๐๐ บาท ได้ส่งไปเดือนละ ๒-๓ วัด ในแต่ละเดือนนั้น จะเน้นเรื่องการสร้างโบสถ์กุฏิกรรมฐานและซื้อที่ดินถวายวัด เพราะข้าพเจ้ายังมีทุกข์ ที่เป็นหนี้ผ่อนส่งบ้านอยู่ จึงคิดว่าอานิสงส์ผลบุญนี้คงจะเกิดแก่เราในอนาคต เมื่อมีโอกาสไปวัดต่างจังหวัดเห็นว่ามีกรบถบอญญเรื่องซื้อที่ดินถวายวัด จะรีบทำทันทีไม่ให้เกิดกมลนเลย ไม่มีการรังเกียจหรือปฏิเสธบุญแต่อย่างใด ต่อมาอานิสงส์เหล่านี้ได้ส่งผลมาให้ข้าพเจ้ากลายเป็นผู้มีเงินทอง ทรัพย์สิน มีบ้านช่องหลายหลังและที่ดินหลายแปลงอย่างมหัสจรรย์

ในการทำงานนั้นข้าพเจ้ามีนิสัยอย่างหนึ่ง คือต้องทำงานให้ได้ระดับดาวหรือดีเด่นเพราะถือว่าเขามีฝีมือมีสมอง เราเหมือนเขาทุกอย่างจะให้ต่างกันไม่ได้ คนเราแพ้ชนะตรงความขยันเท่านั้น ในระยะเวลานั้นเพื่อนฝูงจะชวนเที่ยวเตร่ข้าพเจ้าไม่ยอมไป หาเงินอย่างเดียวและตั้งเป้าหมายว่าจะพึ่งตนเองเท่านั้น ไม่ยอมมองมือขอเท้าให้ใครมาสมเพชเวทนา เป็นกฎธรรมดาอย่างหนึ่งที่จะต้องเจอมาผลบุญ ในระยะนั้นมีเพื่อนที่ทำงาน เจ้านายบางคน มองดูด้วยความดูถูกเหยียดหยามว่า ต่ำต้อย

ยากจนต้องทำงานพิเศษหาเงิน พวกกันหาทางกลั่นแกล้งต่างๆ นานา บางอย่างไม่จริงก็ใส่ความให้เสียหาย พูดว่าร้ายต่างๆ แต่ก็อดทนไม่เคยตอบปากต่อคำ เพราะที่ทำงานคนส่วนใหญ่เสียบุญเก่าคือพ่อแม่ร้ายๆ มีรถขับมาทำงาน มีเงินใช้ฟุ่มเฟือย จากค่าดอกเบี้ยยบ้าง จากกิจการใหญ่โตบ้าง คนขึ้นรถเมล์จึงมีปมด้อย ดังนั้นจึงเป็นเรื่องทุกข์ใจของคนที่ไม่มียอด ต้องตะเกียกตะกายหารมาขับทั้งๆ ที่รายได้ก็ไม่มีแต่ต้องทำไปเป็นเรื่องของเกียรติยศ

ช่วงที่ข้าพเจ้าทำงานหนักมากทั้งราชการ ทั้งงานพิเศษ ทั้งงานบ้าน แต่ก็สามารถอยู่ได้อย่างมีความสุข ไม่เคยทะเลาะกับใคร ไม่ได้ว่าใคร เพราะจิตใจเป็นสุข โดยมีธรรมะเป็นที่เลี้ยงสิ่งหล่อเลี้ยงข้าพเจ้าอีกประการหนึ่งคือ ยึดมั่นวันผ่านไป ทานบารมีที่สั่งสมไว้ทุกๆ สัปดาห์ ทุกเดือน ก็ส่งผลออกมาขึ้นทีละน้อย ข้าพเจ้ามีความชื่นชมมาก จึงไม่เคยใส่ใจต่อการนิทว่าร้ายของใคร แม้ในระยที่วิกฤตนั้น ข้าพเจ้ายังคงเยียบปากสนิท สวดมนต์แผ่เมตตา นั่งสมาธิตามโอกาส แต่ส่วนใหญ่จะกำหนดจิตในอิริยาบถต่างๆ ซึ่งได้รับการสอนจากหลวงพ่อบุญ วัดป่าสาละวัน หนึ่งในจำนวนธรรมะพระอรหิยะเจ้าที่เปรียบเสมือนกำแพงกันข้าพเจ้าให้พ้นจากการถูกทำลายต่างๆ นานา ก็คือธรรมะของหลวงพ่อบุญ ท่านเขียนจดหมายมาสอนให้แผ่เมตตาหนักๆ สวดมนต์ต่อโหสิกรรม และสอนให้ขยันมากๆ พึ่งแต่ตนเองท่าน

ในปีนั้นอธิษฐานจิตว่าขอให้ไปญี่ปุ่น ปรากฏว่าสมาชิกข้าพเจ้าได้ทำงานขายเครื่องสำอางได้สูงเกินเป้าหมายที่ข้าพเจ้าวางไว้ โดยข้าพเจ้าไม่รู้เรื่องเลยเพราะต่างคนต่างติดต่อเข้าบริษัทเอง ไม่ต้องผ่านมาที่ข้าพเจ้า ตามที่ข้าพเจ้าสอนงานไว้ ดังนั้นแม้งานราชการจะหนักหนาสาหัสเพียงใด แต่อีกด้านหนึ่ง ลูกทีมสมาชิกข้าพเจ้ากลับทำงานทะลุเป้าหมาย ข้าพเจ้าสังหรณ์ใจว่า เราทำงานหนักขนาดนี้จนงานเกือบหมดแล้ว แต่วันรุ่งขึ้นกลับมีงานสมลงมาบนโต๊ะแบบไม่รู้จบอีก เขาเอาเราให้ตายแน่ก็เป็นความจริง แล้วคำสั่งก็มาถึงข้าพเจ้าว่าไม่ขึ้นเงินเดือนให้ ยังความตกตะลึงแก่เพื่อนฝูงญาติพี่น้องเป็นอย่างยิ่งโดยมีเหตุผลว่าผลงานต่ำกว่าเกณฑ์ นี่คือการวิบัติที่เขาเจตนาจะให้ข้าพเจ้าโดยแท้จริง ข้าพเจ้ารู้สึกขมขื่นเป็นที่สุดรู้ว่วันนี้จะต้องมาถึง

โลกธรรมแปด ครั้งนี้หนักมาก เพื่อนฝูงได้ยให้ข้าพเจ้าต่อสู้ขอความเป็นธรรมโดยให้ตั้งกรรมการสอบสวน ข้าพเจ้าทุกข์ใจมากเพราะทุกคนก็อยากให้ต่อสู้ทางโลกทั้งสิ้น แต่ข้าพเจ้าเองนั้นไม่ปรารถนาจะเรียกร้องสิ่งใด เพราะรู้ว่าหากต่อสู้ไปแล้วเรื่องราวจะหาข้อยุติไม่ได้ ผู้ใหญ่ที่เกี่ยวข้องจะต้องถูกกระทบกระเทือนระหว่างนั้นก็มีเทพธรรมะเป็นที่พึ่ง

รุ่งขึ้นช่างนำอัศจรรย์ได้รับจดหมายจากหลวงพ่อบุญ วัดอัมพวัน ท่านสอนให้อดทน อดกลั้น สวดมนต์ แผ่เมตตา ไม่โกรธใคร พึ่งตนเองดีที่สุด เมื่อข้าพเจ้าได้อ่านจดหมายแล้วนำดาเทบรวง ท่านช่างรู้ใจเราเหลือเกิน อย่างน้อยเราก็มียศรบาอาจารย์ที่เป็นพระอรหิยะเจ้า รู้เห็นการกระทำของเราว่าดี-ชั่วประการใดเรายังมีที่พึ่งกำลังใจและสติก็คืนมาทันที เราจดหมายให้ใครๆ ดูปอกว่า ฉันเชื่อพระอรหิยะเจ้าท่าน

สอนมาอย่างนี้ถือเป็นมงคล ฉันไม่เชื่อใครฉันไม่ต่อสู้แต่จะให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ต่อไป

ด้านหนึ่งที่กำลังถูกทำลายชื่อเสียง กลั่นแกล้งในเรื่องการงานต่างๆ นั้น ข้าพเจ้ากลับอยู่ในความสงบ ยึดคำของครูบาอาจารย์เป็นแนวปฏิบัติ แม้ว่าเพื่อนฝูงญาติพี่น้องจะต้องการให้ข้าพเจ้าลุกขึ้นต่อสู้บ้าง แต่ข้าพเจ้ากลับเฉยไม่ตอบปากต่อคำแต่อย่างใด ช่วงนั้นข้าพเจ้าอธิษฐานจิตว่า ด้วยบุญกุศลที่ข้าพเจ้ากำลังทำงานหนักอยู่นี้ ต้องอยู่ท่าราชการถึง ๒-๓ ทุ่มเป็นเวลากว่า ๓ เดือนนี้ โดยยกเงินค่าล่วงเวลาทั้งหมดให้ราชการ ไม่เอาแม้แต่บาทเดียวเพราะถือว่ามียาได้พิเศษแล้ว แต่ขอให้ข้าพเจ้ามีโอกาสเดินทางไปต่างประเทศ คือประเทศญี่ปุ่นด้วย เมื่ออธิษฐานจบก็บันทึกไว้ว่า เชื่อมั่นในผลบุญของตนแล้วเว้นที่ว่างไว้ เผื่อกลับมาบันทึกว่าค่าอธิษฐานสัมฤทธิ์ผลหรือไม่

ปรากฏว่างานพิเศษที่เคยทำอยู่นั้น ข้าพเจ้าได้เปลี่ยนแปลงย้ายมาเป็นแผนกบริหารของบริษัทเครื่องสำอางยี่ห้อหนึ่ง มีหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำปรึกษาในงานขายของพนักงานซึ่งสังกัดในทีมงานข้าพเจ้าประมาณ ๓๐๐ คน การบริหารงานนั้นไม่ได้ยุ่งยากแต่ประการใด เพราะทางบริษัทให้งบประมาณสำหรับข้าพเจ้าที่จะจัดสถานที่ฝึกอบรมรายแกล่สมาชิกทั้งหลายในวันเสาร์-อาทิตย์ ตามโรงแรมใหญ่ๆ การพบปะพูดคุยแก้ไขข้อข้องใจ อบรมให้ความรู้ด้านการขายกับสมาชิกต่างๆ ทั่วประเทศ จึงเป็นเรื่องที่ต้องรู้จักใช้ศิลปะการพูดให้คนจำนวนมากๆ เข้าใจ และในเวลาเดียวกันนั้นสมาชิกที่อยู่ต่างจังหวัดที่ได้รับความบรรยายพร้อมภาพประกอบและอัดเทปการสอนงานจากข้าพเจ้า ทำให้งานขายในต่างจังหวัดรุดหน้าไปมาก แม้สมาชิกของข้าพเจ้าไม่เคยพบเห็นกัน ก็สามารถทำงานขายที่จังหวัดตนเองได้มีประสิทธิภาพสูง ได้รับรางวัลสร้อยคอทองคำไปหลายคน เมื่อข้าพเจ้าคิดค้นวิธีการสอนงานได้แล้ว นั่งอยู่ที่ใดข้าพเจ้าไม่เคยอยู่นิ่ง คิดเรื่องงานตลอด

ระหว่างที่งานราชการหนักมากด้วยว่าถูกสั่งให้ไปทำงาน ๒ สายงาน งานจึงประดังเข้ามาจนแทบไม่ไหวแต่ที่ไม่ปรืปากใจก็สู้และเห็นความผิดปกติของการสั่งให้ทำงานแบบสหรัสนี้ รู้ว่าถูกमारผลญแล้ว สภาพจิตธรรมะนั้น จึงมีที่ยึดเหนี่ยวและมั่นใจในคุณธรรมที่ตนเองกระทำมา ใครจะตำว่ากลั่นแกล้งเราก็เฉยเสียวันหนึ่งเขาจะรู้เอง

จากนั้นประมาณอีก ๑ สัปดาห์ ข้าพเจ้าก็ฝันได้ไปเที่ยวญี่ปุ่น ในความฝันนั้นผู้บริหารของบริษัทถามว่าทำไมเธอไม่ออกไปเที่ยวข้างนอก มานั่งอยู่ในห้องโถงของโรงแรมทำไม ข้าพเจ้าตอบว่าเนื่องจากมาญี่ปุ่นแบบกะทันหัน จึงเอาเสื้อผ้ามามาก ๓ ชุดกำลังรอให้เขาส่งมาให้ ขณะนี้รอกระเป๋าเสื้อผ้ามจากเมืองไทย ผู้บริหารบริษัทถามว่าเธอรู้ตัวแล้วว่าจะมาญี่ปุ่นเหตุใดจึงรีบร้อนขนาดเก็บเสื้อผ้ามามาก ข้าพเจ้าก็เฉยแล้วตกใจตื่น อีก ๒-๓ วันได้รับโทรศัพท์ให้ไปงานเลี้ยงฉลองรางวัลผู้ที่จะไปญี่ปุ่น โดยจะมีการประกาศรายชื่อผู้ได้ไปด้วย ข้าพเจ้าก็ไปงานเลี้ยงที่โรงแรมเซ็นทรัลที่จัดขึ้นในวันเสาร์ การประกาศรางวัลเข้มข้นมากเพราะทางบริษัทได้จำกัดจำนวนคนไปต่างประเทศให้ลดลงกว่าทุกครั้ง จึงเหลือเพียง ๑๕ คนเท่านั้น

ข้าพเจ้านั่งฟังการประกาศด้วยใจระทึกผ่านไปแล้ว ๑๐ คนก็ยังไม่มีชื่อข้าพเจ้า เพราะตัวเก็งที่ยังไม่ได้ประกาศคืออีกหลายคน ข้าพเจ้าใจไม่ดี

เมื่อประกาศมาถึงคนที่ ๑๔ ก็ยังไม่ใช่ข้าพเจ้า ใจข้าพเจ้าหล่นวูบลง พร้อมคิดว่าหลวงพ่ (พระ) ทำไมลูกขอไว้ไม่ให้ลูก ลูกอยากไปเที่ยวญี่ปุ่น เพราะขณะนี้ทุกขใจไม่อยากจะอยู่เมืองไทย ลูกทำงานหนักมากทั้ง ๒ ด้าน การไปญี่ปุ่นนั้น เพียงทักษะศึกษาไม่อยากจะอดว่าโก๋หุแต่ประการใด โฆษกไม่ยอมประกาศชื่อคนที่ ๑๕ ทำให้คนที่รอฟังผลกรวนกระวายใจ สักครู่หนึ่งก็พูดว่าคนที่ ๑๕ เป็นคนที่ผู้บริหารบริษัทแทบจะไม่เคยเห็นตัว พวกเราก็ก็นึกเคยเห็นเขาโผล่มาที่บริษัทในช่วงเย็น วันหยุดก็ไม่เคยเห็น ไม่รู้มีอะไรจึงสามารถทำให้ทีมงานชนะเป้าหมายในครั้งนี้ ได้รางวัลไปต่างประเทศบ่อยๆ แล้วก็ประกาศชื่อข้าพเจ้าเป็นคนสุดท้าย พร้อมกับมีหลายคนหน้าซีดและแทบเป็นลม เพราะไม่มีใครคาดหมายว่าครั้งนี้ข้าพเจ้าจะได้ไปต่างประเทศ

เพราะในขณะที่งานประจำที่ทำอยู่กองท่วมจนเต็มตัว ข้าพเจ้ายุ่งมากจนอดคิดถึงตลอด แต่เหตุใดครั้งนี้จึงได้รับรางวัลไปต่างประเทศอีกแล้ว น้ำตา ๒-๓ หยดของข้าพเจ้าก็ร่วงออกมาที่สุดแล้วข้าพเจ้าก็สมปรารถนา จึงสอบถามทางบริษัทว่าทีมงานข้าพเจ้าเป็นอย่างไร ทางฝ่ายบัญชีเล่าว่าสมาชิกที่สังกัดในทีมงานที่ข้าพเจ้าอบรมอยู่นั้นต่างก็ส่งยอดจำหน่ายที่สูงๆ เข้าบริษัทด้วยตนเองจำนวนมากมาขอก่อนการแข่งขันจะสิ้นสุดลง จึงทำให้ยอดแข่งขันข้าพเจ้าพุ่งขึ้นสูงมากจนแข่งหน้าคนไปจำนวนหลายสิบคน ข้าพเจ้าจึงลาพักร้อนไปญี่ปุ่น ๗ วัน เมื่อกลับจากญี่ปุ่นแล้วก็กลับมาเติมข้อความที่บันทึกค้างไว้ว่าจากคำอธิษฐานจิตนั้นสมปรารถนาแล้ว บัดนี้กลับมาจากญี่ปุ่นแล้วจึงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๐ ความมั่นคงในคำสั่งของครูบาอาจารย์มีผลให้ข้าพเจ้ามั่นใจเป็นที่สุด ข้าพเจ้าต่อสู้อยู่ในความสงบมาตลอดและแน่นอนที่สุด ไม่มีใครเห็น เทวดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ก็ต้องเห็น การอธิษฐานของข้าพเจ้าจะกระทำในกรณีสำคัญๆ เท่านั้น

ส่วนที่เล่ามานั้นเป็นเพียงเสี้ยวหนึ่งที่ ข้าพเจ้าต้องผ่านความลำบาก การถูกระทบกระแทกมาตลอด แม้บัดนี้จะพ้นพวงหนามแล้วก็ระลึกย้อนดูว่า หากไม่มีธรรมะครูบาอาจารย์เป็นที่ยึดเหนี่ยวแล้ว สภาพจิตของข้าพเจ้าจะเป็นฉันทใด วันนั้นวันที่ข้าพเจ้าสมปรารถนาในทุกสิ่งที่ตนต้องการ ได้สั่งสมบารมีคุณความดีมาตลอดและมาเสวยบุญในวันนี้ มีคนจำนวนมากรู้สึกประหลาดใจ อัศจรรย์ใจในการต่อสู้ของข้าพเจ้า อัศจรรย์ใจในการเกิดกุศลและอานิสงส์จากผลบุญที่ข้าพเจ้าได้รับ และขอให้ข้าพเจ้าแนะนำแก่เขา ความจริงแล้วธรรมะนั้นเราทุกคนก็ได้รับฟังกันบ่อยๆ แต่เราได้นำไปประพฤติปฏิบัติหรือไม่ เราจริงจังแค่ไหน พระท่านเทศน์สอนเราก็ก็นั่งฟัง ฟังแล้วหล่นอยู่ตรงประตูวัด ไม่ได้เอากลับบ้านด้วย เราจะดีไปได้อย่างไร หรือส่วนมากทำดีในระยะแรกๆ ต่อมาก็ดลหายอนยานไปเรื่อยๆ ก็คืนสู่สภาพเดิม คือทำแบบเล่นๆ ไม่จริงจัง ดังนั้นผลกุศลก็คือได้นิดหน่อยไม่เป็นสาระอะไร เราก็ก็นั่งตามกรรมที่เราทำไว้นั่นเอง

จากเหตุที่ข้าพเจ้าต้องการพิสูจน์ทำทานแล้วรวย ก็ยิ่งงมงายใหญ่โต ใน พ.ศ. ๒๕๓๒ ข้าพเจ้าได้หล่นลงสู่วงการซื้อขายที่ดินโดยไม่รู้ตัว ไม่รู้เรื่องไม่เข้าใจ

ก็ให้จำเป็นต้องรู้ต้องเข้าใจเพราะเหตุว่ามีเพื่อนได้ไปซื้อที่ดินที่ต่างจังหวัดและถูก
 โกง ทำให้ข้าพเจ้าต้องเข้าไปช่วยเหลือ จนกระทั่งจากการที่ไม่เข้าใจกลายเป็น
 เข้าใจข้อมูลต่างๆ จึงได้ถูกซึมซาบทีละน้อยๆ และทำให้ต้องมาซื้อที่ดินขายที่ดิน
 อย่างเหลือเชื่อ และได้กลับกลายเป็นเจ้าของที่ดินจำนวนหลายแปลงในระยะเวลา
 เพียง ๒ ปีเท่านั้น จนเพื่อนฝูงตกใจมาก ข้าพเจ้าจึงพิจารณาทบทวนว่าเป็นเพราะ
 เหตุใด แล้วก็เกิดความปิติว่า เราเข้าใจแล้ว เราเห็นแล้ว ทำกรรมใดไว้ก็จะมาเสวย
 กรรมนั้น ก็เพราะเหตุว่าปี ๒๕๒๒ ข้าพเจ้ายังผ่อนค้ำบ้านและผ่อนที่ดินอยู่ จนทช
 ใจมากพยายามสร้างกุศลด้วยการซื้อที่ดินถวายวัดและสร้างวิหารทาน (โบสถ์ วิหาร
 ศาลาการเปรียญ กุฏิกรรมฐาน ขุดสระ ซื้อแท่งค้ำน้ำให้วัด) ข้าพเจ้าขยันทำกุศลผ่าน
 ไปตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ จวบจนปี ๒๕๓๒ เริ่มเสวยบุญนั้นกินเวลา ๑๒ ปี ทำบุญจนจำชื่อ
 วัดไม่ได้ เพราะเป็นร้อยแห่งโดยเริ่มตั้งแต่ ๑๐ บาท มาบัดนี้เมื่อจะสร้างวิหารทานที่
 ใด ก็สามารถช่วยเหลือทางวัดได้ครั้งละ ๑๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท ก็ระลึกย้อนไป
 ว่าวันนั้นในอดีต ข้าพเจ้าได้เตรียมเงินใส่ซองๆ ละ ๒๐ บาท เพื่อถวายพระอริยะเจ้า
 ตามวัดต่างๆ พร้อมทั้งรำพึงว่าเรานี้वासาน้อยนัก จะทำบุญกับพระดีๆ ก็มีเงินแค่นี้
 เมื่อใดเรามีบุญวาสนาเราจักถวายปัจจัยให้มากเพราะพระอริยะเจ้า พระที่ปฏิบัติดี
 เป็นโคตรเพชรเม็ดใหญ่ไม่มีใฝ่ฝ้า ไร้รอยตำหนิ เป็นบุคคลที่หาได้ยากยิ่ง สมควรที่
 เราจะบำรุงท่าน ช่วยเหลือการงานของท่าน พระสงฆ์ไม่มีรายได้ จึงเป็นหน้าที่ของ
 เราต้องหาเงินมาช่วยท่าน ข้าพเจ้าจึงตั้งปณิธานว่าทำมาหากินที่ใด ได้เงินทองมา
 จะต้องแบ่งเงินนั้นไปบำรุงวัดวาอารามในเขตนั้นๆ และอีกส่วนแบ่งไปให้กับวัดที่ดีๆ
 ทั่วประเทศไทย โดยทำการคัดเลือกวัดเอง โดยท่านไม่มีส่วนรู้เห็น ท่านรู้เมื่อ
 ข้าพเจ้ามาถวายปัจจัยแล้วเพื่อให้สมกับที่ท่านเมตตาห้วงโยมาตลอด พยายาม
 ปฏิบัติตามคำสอนของท่าน มีการพัฒนาจิตใจสูงขึ้น ตามกาลเวลาที่ผ่านไปพร้อมกับ
 ความเจริญทางด้านการศึกษาชีวิต การงานเจริญรุ่งเรืองมีความสุขสบายไม่
 ทุกข์ยาก เป็นคนดีในสังคม

ที่มา :

รวมประสบการณ์จากการท่องเที่ยวและอาณาจักรเงินล้านวัดท่าซุง จากหลายท่าน(กระทู้) ในเว็บไซต์พลังจิตอาณาจักรเงินล้าน

เรื่องนี้ได้รับถ่ายทอดมาฟังเพื่อเป็นกำลังใจในการปฏิบัติ สาเหตุมาจากการอ่านเจอวิชาตักน้ำของหลวงพ่อสุน ที่น้ำเต็มโถอยู่ตลอดเวลาแม้ไม่ต้องไปตักน้ำก็เต็ม จึงคิดหยอกๆ ถามอาจารย์ว่ามีคาถาตักเงินใหม่ครับอาจารย์จึงเมตตาเล่าว่ามีสิ.....

รายแรก "ชายของโดยจดยรายการสินค้าและราคา -เงินทอง(เงินต้น) หลังจากนั้นภาวนาคาถาเงินล้านจนเป็นสมาธิ แล้วอธิฐาน แล้วภาวนาไป ชายไปวางก็ภาวนาจนเป็นสมาธิ สลับไปเรื่อยๆจนปิดร้าน เชื้อหรือไม่ว่า เงินที่ได้รับมากกว่าเงินที่จดไว้ในรายการ และ เงินทองโดยมีเงินเกินมามากกว่า 1000บาท ถือว่าเป็นจำนวนไม่น้อยนะครับ"

รายที่ 2 "สั่งซื้อสินค้า 1โหล ได้มา เกินถึง ครึ่งโหล บางทีของ 12ชิ้น ชายแล้วน่าจะได้กำไร200-300แต่ปรากฏว่าชายได้กำไรถึง 500-600บาท ที่เห็นกันจะๆที่สุดคือไปเบิกเงินธนาคารมา 10,000บาท ยอดเงินในบัญชีก็แจ้งว่าถอน 10,000บาทแต่ไม่ต้องนับ นำมาใส่กล่องหรือห่อไว้ หลังจากนั้นสวดมนต์ไหว้พระสวดคาถาเงินล้านจนเกิดสมาธิ ถอนจากสมาธิแล้วอธิฐาน หลังจากนั้นก็ภาวนาคาถาจนหลับไปตื่นเช้าสวดมนต์ไหว้พระและว่าคาถาอีกจนเป็นสมาธิแล้วอธิฐานซ้ำ จากนั้นมาเปิดห่อเงินปรากฏว่านับได้12,000 บาท เกินมาถึง 2,000 บาท"

กระทู้ : เรื่องแบบนี้ผมยืนยันว่ายังเกิดแบบนี้เช่นกันครับ เรื่องมีอยู่ว่า ผมสวดพระคาถา เงินล้าน นี้ เรื่องๆ เวลา มี เงิน ก็ จะ ใส่ไว้ใน กระเป๋าสตางค์ ตลอดแต่ไม่เคยนับเลย ว่า ใส่เงินไปเท่าไร ได้มาก ใส่ไปเรื่อยๆ ชื่อของ ก็หยิบออกมา จ่ายไปเรื่อยๆ แต่ ทุกอย่าง รับมาเท่าไร จ่ายไปเท่าไรอยู่ในหัวผมหมด เพียงแต่ไม่เคยไปนับ Bank เท่านั้นเอง จน มีอยู่วันหนึ่ง ผมลองบวกลบดูว่า ในกระเป๋า ต้องมีเงินอยู่เท่าไร สมมติ เรื่องเงินนะ ผมนับ ได้ว่า ปัจจุบันต้องมี 2,500 บาทแน่นอน 100% แต่พอหยิบออกมานับ นับไปนับมา มัน มี 3,000 บาทได้ไง ก็ไม่รู้ในแค่ 5 วัน (ดอกเบี้ยให้มากกว่า ธนาคาร อีก)

กระทู้ : แต่สำหรับอาร์ตเชอะ ว่าเงินเพิ่มจริงๆนะ ก็ตั้งกะท่องคาถามาเจอเงินตกบ่อยมากๆ แต่ก็เก็บมาแล้วเอาไปทำบุญนะคะอาร์ตไปธนาคารแล้วเงินที่จะฝากที่อาร์ตนับจากบ้านมัน \$1,200ดอลลาร์ อาร์ตนับถี่ถ้วนแล้วนับหลายหนก็ได้เท่าเดิมนะพอไปธนาคารเจ้าหน้าที่ก็นับเงินเค้าก็ถามอาร์ตว่าจะเอาเงินอีกสองร้อยเหรียญดอลลาร์เก็บกับตัวหรือว่าจะให้ใส่ธนาคารไปเลย อาร์ตก็งงๆ จ๊ะก็เลยบอกว่า เอ้อคุณช่วยใส่เงินในบัญชีเลยแล้วกัน อาร์ตงงเพราะว่าคุณเขียนคิดนะไม่ใช่พันสองร้อยดอลลาร์แต่เป็นพันสิ่ร้อยดอลลาร์ ต่างหากอาร์ตงงคะว่าเงินมาจากไหนอีกตั้งสองร้อยกว่าเหรียญ แต่ก็นึกถึงหลวงพ่อบว่าเราเองก็ว่าคาถาเงินล้านนี่นา เลยเชื่อเรื่องเงินออกแล้วอันนี้ประสบการณ์เลยนำมาเล่าสู่กันฟังคะ

กระทู้ : ผมทำธุรกิจร้านเกมสภาคเหนือครับ เข้ามาประจำเป็นสมาชิกของเว็บไซต์พลังจิตเกือบปีแล้ว ผมทองคำเงินล้านทุกวันเป็นเวลา 5 เดือนแล้วตั้งร้านครั้งแรก 2 เดือนแรกได้วันละ 3-4 ร้อยบาท พอทองคำเงินล้านรายได้เพิ่มจากเดิมเป็นวันละ 500-600 บาท เฉพาะวันธรรมดา วันเสาร์ อาทิตย์ไม่เกิน 900 บาทสูงสุด แต่ผมทองคำเงินล้านเลยเข้ามาดูใหม่ เขาให้ทอง 3 จบวันอาทิตย์ 19ก.พ. 49 เข้าตื่นขึ้นมาทอง 3 จบ พอปิดร้านมานั่งนับดั่งค์ กังกันทั้งหัวทั้งเมีย วันนี้จะได้แค่ 5-6 ร้อยเอง เพราะเน็ตเสีย ไม่มีคนเท่าไหร่นักคนแน่นทั้งวัน เสาร์ อาทิตย์ ได้แค่สูงสุด 900 บาทวันนี้ได้ 1,026 บาทนั่งเอ๋อมมองหน้ากัน งงมากๆ มันมาจากไหน หรือว่าเราทองคำ 3 จบเพราะปกติทองคำเงินล้านเดียว ถ้าผมเชื่อว่าเอาดั่งค์จากข้างบนมาทอนลูกค้าเปล่า ก็บอกไม่ได้เอามาสงสัยเป็นเพราะทองคำครับ เพราะผมชอบลองของว่าเป็นจริงไหม มันเป็นจริงครับ ... ใครอยากรวยทองคำเงินล้านเลย

กระทู้ : ผมเองก็ทองคำเงินล้านเห็นผล ดีมากครับผมทองคำเงินล้านอยู่ได้ 7 วันการงานมากมายจนต้องนอนตี สองทุกวันแถมการงานที่เข้ามา ทำให้เวลาในการศึกษาธรรมของผมหมดไปเพราะเหนื่อยและเพลียทุกวัน ผมจึงคิดว่าเอาแค่ พอมีพอใช้ก็ พอวันไหนอยากได้ลูกค้าก็ ทองวันไหน จะฟังเทศน์ อ่านหนังสือ ก็ สวดมนต์ บทอื่นแทนก็ได้ผลดีครับจิตใจสบายไม่ทุกข์ร้อน วิธีการทองคำเงินล้านของผมมีดังนี้ครับ

1. คีล 5 พยายามรักษาให้บริสุทธิ์เลยครับ ยุ่งไม่คบ มดไม่ฆ่า ไม่โกหกการค้าที่หาก็คิดราคากำไรน้อยๆ อย่าไปเอาเปรียบเค้าช่วยได้ก็ช่วยกันไป คีลยังบริสุทธิ์ยังเห็นผลครับ
2. เวลาสวด ห้ามโลกห้ามคิดว่าจะต้องได้เท่านั้นเท่านี้ให้สวดเพื่อบุชา หรือสวดให้ใจสงบ
3. เวลาสวด ให้นึกถึง พระพุทธเจ้าเข้าไว้ครับ
4. เงินที่ได้มาต้อง บริจาคทำทานด้วยครับทำไปเถอะครับมีแต่จะดีขึ้นเรื่อย ๆ ครับ (เช่นออกเงินช่วยค่า server ตัวใหม่ ของเว็บไซต์พลังจิต)
5. จำนวนครั้งในการสวด ผมสวดทั้งวันครับก่อนนอนและตอนนอน ตื่นมาก็สวดต่อถ้าสวดแบบออกเสียงก็จะสวดจนคอแห้งไปเลยครับ

กระทู้ : ผมทำงานเป็นช่างซ่อมคอมพิวเตอร์ครับร้านผมเป็นบ้าน มีรั้วบ้านและรั้วปิดตลอดเวลา มีหมาเฝ้าเก่งมาก 5ตัวต้องปิดรั้วเพราะหมาจะออกไปกวนคนนอกบ้าน คนที่เป็นลูกค้าของผม คือเพื่อนและคนที่รู้จักผม ทั้งนั้นเพื่อนพวกนี้ก็ไม่อยากมาซ่อมคอมกับผมซักเท่าไรเพราะ มาแล้วหมาก็จะกัดรองเท้าของเพื่อนเล่น เป็นประจำ เมื่อผมสวดพระคาถา มีผลให้ลูกค้าหน้าใหม่มาเกาะรั้วบ้าน จะตะโกนเรียกก็ ไม่รู้จักชื่อผมจะเปิดรั้วก็เกรงใจไม่รู้ว่ามีคนอยู่ไหม รออยู่ตรงนั้นจนผมเห็นเลยไปเปิดรับเข้ามาในบ้าน พอผมซ่อมเสร็จผมก็มักจะถามลูกค้าหน้าใหม่ว่า ทำไมถึงมาซ่อมคอมร้านผมครับลูกค้าก็จะตอบว่าไม่รู้เหมือนกันตอบแบบนี้หลายคน

กระทู้ : เคล็ดลับไม่มีครับ ตั้งแต่ทองมามีอะไรแปลกๆ ครับ เช่นจากไม่เคยถูกหวยก็ถูกดันถูกบ่อยด้วยครับ และผมอุทิศกุศลไปยังเจ้ากรรมนายเวรทุกวัน การงานดีขึ้นไม่มีอุปสรรคขัดขวาง เคยกลัวผีมากแต่ตอนนี้คิดแต่ว่าเขามาคุ้มครองแล้วเพราะเราชอบแผ่เมตตาวิญญูณและแผ่เขาได้บุญเรดลวด ใครละครับจะไม่ไปปฎิภาชาเราเงินก็ได้ผิตปกติกจากเดิมมันมากขึ้นนะครับ ไม่น่าเชื่อ แต่มันเป็นจริงนะครับ ก็เลยไม่หยุดทองนี้ถ้าถูกรางวัลที่ 1 ได้หลายๆล้านจะเอาเงินไปบริจาควัดตามชนบทครับหวังไว้อย่างนั้นครับ...

กระทู้ : สวัสดิ์ครับ ผมก็เป็นคนหนึ่งที่เป็นศิษย์หลวงพ่อบานและหลวงพ่อกาสิโนะครับ ผมก็เคยมีประสบการณ์เฝ้าหน้าพระคาถาพระปัจเจกกะโพธิ์เหมือนกันตอนนั้นผมช่วยแม่ขายของแล้วก็ทองพระคาถานี้ไปตลอดเลยตอนเย็นนับเงินแล้วได้ประมาณ 1,000 บาทแต่ผมได้ชักไปแล้ว 500 บาทก็ต้องเหลือเงิน 500บาทใช้ไหมครับ แต่แม่ผมนับได้ 1,000 บาทเหมือนเดิมโดยที่ท่านไม่รู้ว่าคุณชักไปทำธุระแล้ว 500 บาท แล้วท่านคิดว่าเงินเพิ่มมาจากไหนครับ แต่ผมไม่เคยทองคาถาเงินล้านแบบเต็มๆ เลย ไม่รู้แบบไหนดีกว่ากันครับ วอนท่านผู้รู้บอกด้วยนะครับ

กระทู้ : คาถานี้บางทีก็เรียกคาถาเงินงอกครับผมไม่มีงานทำแต่ทองคาถานี้ก็ไม่เคยอดอยากนะครับ ตกอับ ตอนรถชนก็เจอคนมีน้ำใจช่วยตลอดมีแต่คนเมตตา หน้าที่เราก็คอบุคลิกเป็นคนไม่ค่อยสุขภาพและบางครั้งก็ได้ในสิ่งที่มากกว่าที่อยากได้คือ ผมไม่ค่อยใส่บาตรแต่ชอบไปหยอดเงินทำบุญตามตู้บริจาคตามวัดนะครับตอนนี้กวาดน้ำทุกวันสวดมนต์เป็นประจำอาการเจ็บป่วยทางร่างกายและจิตใจก็ดีขึ้นมากนะครับ

กระทู้ : ท่านบอกว่าเงินล้าน ก็เอาใจยึดมั่นไปเลยว่าจะตั้งหน้าตั้งตาสวดไป วันละ 9 จบสำคัญตรงที่ว่าตั้งใจจริงหรือเปล่า สวดกันทุกวันหรือป่าว บางคนสวดได้แค่ 5วัน 7วัน สองเดือน สามเดือน แล้วไม่เกิดผลก็จะความตั้งใจเสียแล้ว คุณรู้ไหมนายห้างยาดราใบโพธิ์ท่านสวดเช้า 9 จบ เย็น 9 จบ เป็นเวลา 2 ปีเต็มๆ แล้วท่านยึดมั่นในพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ โดยเฉพาะ หลวงปู่ปาน และหลวงปู่ธาสีสิงดาท่านทำจนอารมณ์ท่านใส ปราศจากกิเลส เลยเกิดสมาธิ แล้วปัญญาก็ตามมา จึงเห็น ว่าอะไรคือควรเสีย อะไรไม่ควรเสีย อะไรควรได้ อะไรไม่ควรได้นั้นจึงเป็นหน้าที่ทำให้ธุรกิจของท่านงอกเงย จนกลายเป็นคนร่ำรวย ลองตั้งใจกันจริงๆนะครับ ลองทำดู ผมเองทำแล้วก็ประสบกับตัวเองบ่อยๆ แม้ว่าจะไม่ได้สวดถึง 9จบแต่จิตตั้งมั่นแล้ว มันก็มีอานุภาพเหมือนกันครับ

กระทู้ : รุ่งก็ทอง ตอนเช้า 9 จบ พยายามใส่บาตรทุกวันทองเหมือนเป็นหน้าที่บังคับตัวเองให้ตื่นเช้าใส่บาตรให้ทัน แต่ก็ไม่ได้จริงจังมากเริ่มทองตั้งแต่ 8-9 ที่แล้วมันง้าจำไม่ผิดคะ แต่ก็ไม่ได้สม่มาสมอนะซีก็เลยจกเลิกแต่ก็กลับมาทำใหม่อีก คิลก็บางวันก็ได้ 3 ข้อบางวันก็ได้ 5 ข้อบ้าง 2 ข้อบ้างบางวันก็ได้ คิล 8 เลยตามโอกาส ท่านก็ทำบ้าง มีบางครั้งทะเลาะกับแม่โกรธมากไม่มีอารมณ์ใส่บาตรเลย แต่ก็บังคับตัวเองไปใส่บาตร หน่าบุดไปเลยคะเมื่อเช้าวันนี้นอนเลยเวลาใครก็ไม่รู้มาเรียกเหมือนเสียงดังมาจากข้างในตัวเรียกชื่อรุ่ง ค่าเดียวตื่นทันทีเลย รีบไปใส่บาตรหากล้วยได้ 2 ผล ใส่แต่กล้วยไปเลย ขอให้แค่นี้ได้ใส่บาตร คิคิ ตอนนี้ก็ไม่ได้ทำงานนะคะอยู่บ้านเฉยๆ แต่แม่

ก็พอใจให้อยู่แบบนี้ ไม่มีเงินเลยขอแม่ บางทีก็ไม่ขอหาแม่ไม่เจอ หยิบไปเอาเลยก็มีผลที่ได้ ก็คือของกินคะ อาหารการกินเยอะไม่มีเงินแต่ของกินเยอะ อยู่ในบ้านก็เยอะที่บ้านขายกับข้าวกะเนืออย่างเกาหลีสักกินฟรีทุกวัน ไม่รู้ใช้ชีวิตเป็นแบบนี้

เพื่อเป็นธรรมทานในการสงเคราะห์ให้แก่พุทธบริษัททั้งหลาย ให้มีความคล่องตัวกันทางทางการเงิน ด้วยพระเมตตาคุณแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระโพธิสัตว์ และพระอริยเจ้าเบื้องสูงผู้เป็นพระสปฏิปันในทั้งหลาย นับเนื่องมาแต่หลวงปู่ปานวัดบางนมโค มีพระเดชพระคุณ หลวงพ่อฤาษีลิงดำเป็นที่สุดจึงได้มีเมตตาสงเคราะห์หวังให้ลูกหลานได้พ้นจากทุกข์จากภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ รวมทั้งเข้าถึงความดีอันมี ทาน ศีล และภาวนาเป็นที่สุด ทางสมาชิกของเว็บไซต์พลังจิต www.palungjit.com จึงได้รวบรวมผลแห่งการปฏิบัติของสมาชิกในเว็บไซต์ที่ได้สวดคาถาเงินล้านแล้วประสบผลเป็นอย่างดี เป็นที่น่าอัศจรรย์ใจ และมีความปรารถนาดี หวังให้ผลแห่งอานิสงค์ของพุทธคาถา เงินล้านนี้ได้เผยแพร่สู่สาธุชนโดยทั่วไป เพื่อให้มีความเป็นอยู่ที่คล่องตัว และเป็นกำลังของพระพุทธศาสนาสืบต่อไป

ท่านใดที่มีความประสงค์ที่จะเผยแพร่เพื่อเป็นธรรมทาน ขอเชิญจัดทำได้โดยไม่ต้องขออนุญาต และขอให้ผลแห่งการเผยแพร่ธรรมนั้นสนองผลเป็นกุศลผลบุญแต่ท่านเป็นร้อยเท่าพันทวีด้วยเทอญ ส่วนอานิสงค์ใดอันจะพึงบังเกิดขึ้นนี้ เหล่าคณะผู้จัดทำและสมาชิกในนามของเว็บไซต์พลังจิตทุกท่านขอน้อมถวายบูชา คุณoffice:smarttags"

สำหรับซีดีที่แจกเป็นธรรมทานร่วมกับหนังสือเล่มนี้ เป็น ซีดี เสียงสวดมนต์ "คาถาเงินล้าน 99 จบ" ที่สามารถเปิดฟังในเครื่องเล่นซีดี ได้ทุกชนิดครับ หากเห็นว่าเป็นประโยชน์ก็โปรดได้เผยแพร่ต่อไป ยังบุคคลที่ท่านรัก และปรารถนาดีครับ

ด้วยความปรารถนาดีจาก

เว็บไซต์พลังจิต www.palungjit.com

และห้องภัยพิบัติและการเตรียมการ

<http://www.palungjit.com/board/forumdisplay.php?f=178>

<http://www.palungjit.com/board/forumdisplay.php?f=178>